

inden tredje Behandling, hvis det er muligt, faar taget denne Sag op til fornyet Overvejelse, idet jeg tror, at der allerede i den kommende Sommer bør foretages noget for at beskytte Kysten. Kommer der en Stormflod — hvad vi jo ikke haaber — lige saa slem som den i 1872, er der ingen Tvivl om, at den Omstændighed, at Løllands Nordkyst ligger ubeskyttet, vil medføre ikke blot store økonomiske Tab og Tab af Kreaturer maaske i Hundredevis, men en saadan Stormflod vilde sandsynligvis ogsaa koste Menneskeliv. Men Beboerne er, som sagt, ude af Stand til selv at afholde Udgifterne alene. De anmoder derfor om Statens Støtte hertil, men har været saa beskedne ikke at stille noget bestemt Krav, idet de gaar ud fra, at de vil blive behandlet paa samme Maade som Kystbeboere andre Steder, hvor Staten er traadt hjælpende til under Ulykker som dem, jeg her har skildret.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Jeg skal ikke omtale de stillede Ændringsforslag, thi de er alle tiltraadte af Finansudvalget. Men der er et Medlem, der har stillet Spørgsmaal til mig, som jeg skal tillade mig at besvare. Der er først det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange). Jeg skal ikke blande mig i den Diskussion, der har været rejst om Dr. Hindhede. Men det ærede Medlem stillede det Spørgsmaal, om jeg vilde være med til at ophæve det Cirkulære, som Landbrugsminister Ole Hansen i 1908 udstedte, og som efter det ærede Medlems Mening for Øjeblikket ikke betød noget som helst. Jeg skal dertil sige, at det skal jeg lade undersøge og tage Henstillingen under velvillig Overvejelse.

Det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) stillede det Spørgsmaal til mig, om jeg vilde medvirke til, at der kunde blive almindelig Adgang til Kongelunden. Dette Spørgsmaal har været forhandlet i Finansudvalget, idet det var rejst i et Samraad. Men jeg kan derom kun sige, at for Øjeblikket har Kongen Ret til Fasaneriet i Kongelunden, og man kan altsaa ikke uden Kongens Samtykke give almindelig Adgang til Kongelunden. Det siger sig selv, at hvor tiltalende det end kunde være for Befolkningen ude paa Amager saavel som i København at faa Adgang til denne lille Skov, kan der ikke være Tale om at give almindelig Adgang til Skoven, saa længe Fasaneriet, som Kongen har Ret til, skal bevares derude. Men jeg skal gerne være villig til at forhandle om

denne Sag med Hs. Maj. Kongen, hvis der skulde blive nogen Mulighed derfor.

Endvidere er der ved Samraad forhandlet om to Spørgsmaal, der er omtalte under Nr. 42 i Betænkningen. Angaaende det sidste, Spørgsmaalet om Læreres, Lærerindes og Lærerhustruers Adgang til korte Landbrugskursus; vil jeg sige, at der fra Udvalget for disse Kursus blev stillet en Forespørgsel til Ministeriet, om Lærere, Lærerinder og Lærerhustruer kunde anses for ubemidlede og derfor som saadanne kunde faa Tilskud til Ophold paa de korte Landbrugskursus. Efter at den nye Lønningslov for Lærere er vedtaget, synes jeg imidlertid ikke, at man uden videre kan sige, at Lærere, Lærerinder og Lærerhustruer er ubemidlede, og jeg mener, at man for disses Vedkommende som for alle andre Samfundsborgere her i Landet maa lade dem i hvert enkelt Tilfælde selv bestemme, hvorvidt de er ubemidlede eller bemidlede. Lige saa lidt som man kan sige om en Gaardmand, at han, fordi han er Gaardmand, maa være bemidlet, lige saa lidt kan man sige om en Lærer eller Lærerinde eller Lærerhustru, at de i alle Tilfælde er det.

Hvad angaar Samraadet om Købet af Virungaard, skal jeg sige, at Finansudvalget sammen med mig var ude at se paa Forsøgsstationen i Lyngby, og det forekom mig straks, da jeg saa Virungaard, og da jeg hørte, til hvilken Pris den mulig kunde købes, at det vilde være fordelagtigt og rigtigst for Staten at købe den. Naar man anstiller den Slags Forsøg, som Staten nu om Dage gør paa vore Forsøgsstationer, er det uheldigt, naar man en Dag staar og skal flytte bort til et andet Sted med disse Forsøg. Vi talte saa om at købe denne Gaard, og jeg havde Indtrykket af, at Finansudvalgets Medlemmer i Almindelighed godt kunde gaa med til at købe den. Jeg har i den Anledning gjort Skridt til at faa Gaarden paa Haanden. Det første Tilbud lød paa, at Tilbudet skulde udløbe den 15. April 1914; altsaa i Dag; men da jeg mente, at det vilde være vanskeligt at faa denne Sag ordnet saa tidligt, blev Tilbudet forlænget til at gælde til 15. April 1915. Købet af denne Gaard vilde efter min Mening — og den ærede Ordfører (Poul Christensen) og det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) var inde paa det samme — være en fordelagtig Handel og vilde ogsaa være til Fordel for Virksomheden. Jeg har ogsaa under Forhandlingerne med Finansudvalget erklæret, at jeg var villig til ved tredje